

ind paa at tage et Hensyn til Befolkningstætheden, som man altid tidligere fra Højres Side har kritiseret paa det skarpeste. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds accepterer det samme Hensyn til Befolkningstætheden, som er taget i det nuværende Regeringsforslag, og som blev taget i det i Fjor; men jeg erindrer — det er ikke saa mange Aar siden —, at vi Socialdemokrater har mødt den skarpeste Kritik, de voldsomste Angreb fra Højres Side, fordi vi i 1905—06 gik med til at tage et Hensyn til de tyndt befolkede Egenes Lokalrepræsentation. Det gjorde vi ikke, fordi vi i og for sig billigede det, det var en Indrømmelse, vi gjorde for at faa Sagen fremmet. Jeg mener i og for sig ikke, at der er nogen særlig Grund til at tage et saadant Hensyn, navnlig da man gaar over til Kommuneafstemning og nu endda indenfor de enkelte Kommuner kan faa Distriktsafstemning. De Argumenter, som er fremførte her, nemlig at man havde meget lettere ved at gaa til Valg i Byerne end ude paa Landet, gælder aldeles ikke, naar man faar Kommuneafstemning og Distriktsafstemning. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) talte forleden om, at man i Byerne blot behøvede at gaa om Hjørnet for at komme til at stemme. Men der kan jo ogsaa være enkelte Steder ude paa Landet, hvor man ikke behøver at gaa ret langt. Men overhovedet den Tanke, at en borgerlig Grundrettighed, Valgretten, skal tilmaales Borgere i Forhold til, om de har et Par Aen længere at gaa eller ej, det forekommer mig at være en ganske uhyggelig Tanke. Nej, den borgerlige Grundrettighed, Valgretten, bør tildeles alle Statsborgere under de Vilkaar, hvorunder man overhovedet giver den, uden Hensyn til, om de bor det ene eller det andet Sted i Landet, og det er, som de Tal, der ledsager Udvalgsbetænkningen, viser, i Juni-Grundlovens Aand.

Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) — maaske ikke saa meget det sidstnævnte Medlem men navnlig de to førstnævnte — har Gang paa Gang talt om Juni-Grundlovens Aand. I deres Partiprogram staar en Forfatningsreform i Juni-Grundlovens Aand, men Juni-Grundlovens Aand er at behandle alle Borgere ens uden Hensyn til, hvor de bor. Juni-Grundloven kendte ikke til Raabet om Københavneri. Det kommer frem

hver Gang, man fra en eller anden Side har søgt at komme den fælles demokratiske Sag til Livs. Det er en Gift, der gyses ind, naar man har et eller andet udemokratisk Formaal for Øje. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds har nævnt Udvalgsbetænkningen fra 1905—06, hvor ogsaa jeg var med, og han hævdede, at man deri fra vor Side gik med til et Hensyn til Befolkningstætheden saaledes, at Landkredsene skulde gøres saa meget større end Bykredsene, som Forholdet er mellem 3 og 5. Det er en fuldkommen Misforstaaelse af denne Betænkning. Jeg beder ærede Medlemmer læse den igennem, og De vil se, at det er en Misforstaaelse. Men det er netop paa Grundlag af denne Misforstaaelse, at man fra Højres Side Valg efter Valg — særlig husker jeg ved Valget 1906 — har angrebet os Socialdemokrater, idet man har bebrejdet os, at vi var gaaede med til et saadant Hensyn til Befolkningstætheden og derved havde favoriseret Landboerne og svigtet Byernes Befolkning. Det er altsaa en fuldkommen Misforstaaelse, en Misforstaaelse, som Højre den Gang af valgagitoriske Hensyn gjorde sig skyldigt i, og som nu det ærede Medlem for Horsens Landkreds optager. Nej, hvad der i den omtalte Udvalgsbetænkning henvises til, er, at man ved den første Valglov efter Juni-Grundloven fortolkede Ordet „omtrent“ saa elastisk, at der i enkelte Tilfælde kunde tillades en Difference i Befolkningstallet mellem det og det Yderpunkt, men dermed er der ikke sagt et Ord om, at det var en Normaldifference, der skulde fastslaaes. Det er noget ganske andet, og som ærede Medlemmer vil se af de Tal, der ledsager Betænkningen, blev alle Landets Kredse, de københavnske Kredse og Provinskredsene, efter Juni-Grundloven gjort i alt væsentligt lige store, og dette Forhold blev i det væsentlige opretholdt ved den første Valglov efter 1866, om man end gjorde Landkredsene lidt større, blandt andet fordi man allerede den Gang havde en Tradition at staa paa. Landkredsene havde ikke udviklet sig saa stærkt som visse Bykredse, og man vilde nødig foretage flere Forandringer, end højst nødvendigt. Saaledes er Stillingen. Jeg tillader mig derfor at protestere mod denne fuldkomment falske Udlægning af Udvalgsbetænkningen 1905—06.

Men nu har altsaa det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) taget et saadant Hensyn til Befolkningstætheden, et Hensyn, som vi i og for sig principielt er imod, men